

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

CORNER FRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK II.

4. 52.

СУБОТА, 14. СЕРПНЯ 1920.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, AUGUST 14th, 1920.

No. 52.

VOL. II.

Новинки.

3 СОВІТСЬКО-ПОЛЬСЬКОГО ФРОНТУ.

Совітська кавалерія дійшла до передмість Варшави.

ЛОНДОН, 12. серпня. — Бездротна депеша, яку отримано тут нині з Берліна, доносить, що совітська кавалерія дійшла до Праги, передмістя Варшави.

Стан облоги в Варшаві.

ВАРШАВА, 12. серпня. — Совітські війська, які атакують Польські лінії на північній схід і на схід від сего міста, дійшли до місця віддаленого 25 миль від Варшави. Військовий губернатор проголосив тут стан облоги. Цивільному населенню не вільно бути на вулицях по 10-й годині ввечері, а каварії мусить бути замкнені з 9-ї години.

Положене в Варшаві дуже критичне.

ПАРИЖ, 12. серпня. — Положене в Варшаві є дуже критичне. Російський план кампанії оказує ся найбільше удачним. Він заключає ся в нашошуванні успішних ударів в ріжних місцях боевої лінії, чим приводить до дисорганізації польської оборони лінії та примушує польський штаб висилати свої резерви на далеко віддалених від себе місцях.

На полудневім фронті активність большевицького генерала Буденного створює нову небезпеку. Буденний має до вибору дві альтернативи. Він може наступати в північній напрямі між ріками Бугом і Вислою і перешкодити концентрації і перегрупуванню польських резерв, або спрямувати на полудне і відкрити польські оборонні лінії на східно-галицьких ріках, вдарити на Львів і есентуально на Перемишль та лінію на ріці Сніг.

Рішаєть ся судьба Варшави.

ПАРИЖ, 12. серпня. — До міністерства заграничних справ доносять нині, що на російсько-польській фронті йде велика боротьба, від котрої зависить судьба Варшави.

Контролюють 24 милі залізної дороги між Гданськом і Варшавою.

ПАРИЖ, 11. серпня. — До французького заграничного бюро доносять, що Росіяни мають в своїм посланню 24 милі йримої залізничної лінії між Варшавою і Гданськом і великі сили йдуть через гданський коридор, щоби перетяти ще одну оставшу залізну дорогу. Та часть головної лінії, яку мають совітські війська, находит ся між Цехановом і Мязово. Виданий нині в Москві урядовий звіт доносить про стабільний наступ совітських військ в західній напрямі зовж ріки Буга, вказуючи про зближене ся совітських військ до Варшави.

Французькі залізничники застрайкують.

Залізничники по цілій Франції застрайкують, если тільки їх завізвєть ся перевозити війська до Польщі.

Польський міністер війни зрезигнував.

ВАРШАВА, 10. серпня. — Тут оповіщено сьогодні, що генерал Лесневскі, польський міністер війни, зрезигнував і його місце заняв генерал Сольноковскі.

Відкинули пропозицію заключення 10-днєвного перемир'я.

ГАЙТ, Англія, 9. серпня. — Велика Британія і Франція переконали ся, що большевики заявляють ся здобути Варшаву і завести в Подішчє совітське правительство.

Московське правительство рішучо відказало ся від 10-днєвного перемир'я, яке пропонував Лойд Джордж в п'ятницю на конференції з представниками совітської делегації Красіном і Каменевим.

Совітський представник очікував на польську делегацію.

КОПЕНГАГА, 11. серпня. — Максим Літвінов, тутешний совітський представник, заявив, що представник російської совітської команди чекав даремно на фронті на польську мирову делегацію 9. серпня ввечері, однак делегація ані жадна відомість з Варшави не прибула.

Російський представник очікував даліше, сказав М. Літвінов, і польське правительство зістало запитане бездротним телеграфом, коли можна сподівати ся його делегації.

Совіти предложили Польщі усліва перемир'я.

ЛОНДОН, 12. серпня. — Преміер Лойд Джордж проголосив нині в парламенті перемір'я і мирові усліва Совітів для Польщі, які він отримав від Льва Каменева, одного з тутешних російських репрезентантів. Вони є слідуючі:

1. негайне зменшене польської армії до 10.000 людей і після того щорічний побір до армії, яка мала би виносити 50.000 людей. Демобілізація польської армії має бути переведена в протягу одного місяця.
2. Передача Росії і Україні всієї надлишки оруж'я.
3. Заборона вського довозу військ або матеріялів до Польщі з заграниччя.
4. Свобідний вихід для Росії до Балтійського моря в торговельних цілях.
5. Віддане Польщі додаткової території на її східній границі (в районах Білостоку і Холму).
6. Родини всіх польських героїв, убитих або бравших участь у війні, мають дістати даром землю.
7. Демобілізація всієї польської воєної індустрії.
8. Відтягнене російських військ з польського фронту так скоро як лише Польща здемобілізує свою армію і виповнить інші усліва.
9. Утворенне перемир'яної лінії в тім місці де устануть бої; крім сего, поляки мають відступити ще 34 милі назад, щоби утворити нейтральну полосу.
10. Російський комунікат вказує, що остаточні границі,

якими наділить Росія Польщу, будуть лінійні з польської точки погляду чим границі визначені альянтами. Лойд Джордж відмовив ся давати якубудь коментарі з приводу цих услій поки не будуть відомі результати совітсько-польської конференції в Мінську.

Совітсько-польські переговори розпочнуть ся в неділю.

ПАРИЖ, 13. серпня. — Наспівші нині по полудни до заграничного бюро відомості кажуть, що польські перемир'яні делегати стрінули нині на фронті большевицького комісара і згодили ся розпочати в неділю переговори.

Запорушення в Варшаві.

БЕРЛІН, 9. серпня. — Топла в Варшаві нападає на склади хліба і інших средств пожитих. Грозить вибух живильних погромів в кожній хвилині. Кабінет міністрів має вже розлетіти ся. Міністер фінансів втік з Варшави. Надходячі потяги є переповнені дезертирами. В середу засуджено 300 офіцерів за дезерцію.

Комуністи в Варшаві поширюють пропаганду за утворення совітського правительства в Польщі і за несення помічі російським товаришам большевикам.

Польські соціялісти домагаються ся встановлення совітського правительства.

БЕРЛІН, 7. серпня. — Телеграма з Варшави доносить, що польські соціялісти домагаються ся негайного заснованя совітського правительства в тім місці. Соціялісти заявляють, що се є єдинокі спосіб спинити большевицький наступ.

Тут говорено сьогодні, що в цілій Німеччині буде проголошений генеральний залізничний страйк, який Франція пробувала послати військо до Польщі через Німеччину.

В Білорусі встановлено совітське правительство.

КОПЕНГАГА, 9. серпня. — Отримано тут донесенне каже, що в місті Мінську зістало встановлене білоруське совітське правительство. В тім самім донесенні говорять ся, що латвійський парламент прийняв законопроект про націоналізацію землі.

Фінляндія і Росія згодилися на перемир'я.

ГЕЛЬСІНГФОРС, Фінляндія, 12. серпня. — Представники Росії і Фінляндії в Дорпаті прийшли вчора до згоди в справі условин перемир'я.

Латвія і Росія підписали мир.

ЛОНДОН, 12. серпня. — Депеша до лондонського "Таймсу" з Риги доносить, що Латвія і Росія підписали вчора мировий договір.

Бритійські робітники скликають конвенцію.

ЛОНДОН, 11. серпня. — В робітничих кругах оповіщено сьогодні, що на п'ятницю скликаєть ся конвенція делегатів від трейд-юній з цілого краю. Вони зібравши ся тут, готові перевести в життя свою погрозу застановити працю і спаралізувати краєву

індустрію, як би через розбиття конференції в Мінську заволоділо ся на вибух війни. На мітінгу межі Лойд Джорджом і робітничими представниками запевнено сих послідних, що правительство буде чекати на вислід конференції в Мінську перед розпочатем яких би то не було кроків відносно війни.

Два члени російської місії вихали до Москви.

ЛОНДОН, 11. серпня. — Два члени російської місії вихали вчора ввечері на покладі британського торпедовця до Москви. Планує перекочане, що вони повезли з собою порученє від Каменева до преміера Леніна, щоби Совіти прийняли британські усліва.

Троцький каже, що західні краї признали совітську Росію.

ВАРШАВА, 12. серпня. — Наспівші з другого боку боевої лінії вісти доносить, що Лев Троцький, російський большевицький міністер війни, прибув до Білостоку, зараз поза совітським фронтом і там встановив свою головну квартиру. Промовляючи недавно в Вільні, столиці Литви, він заявив, що західні краї офіційно признали совітську Росію і що Л. Красін і Л. Каменев, провідники большевицької торговельної місії до Великої Британії, зістали приняті в Лондоні всіма амбасадорам урочистостями.

Він заявив, що большевизм є сильніший тепер чим колись перед тим і він поширив ся незадовго на інші краї. "За рік, — казав він даліше, — вся Європа буде большевицькою".

Чехія нейтральна в совітсько-польській війні.

КАРЛЬСБАД, 8. серпня. — Чехословацщина буде нейтральною у війні між Росією і Польщею. Так оповістив сьогодні урядово чехословацький міністер заграничних справ.

Каже, що совітська армія є міжнародною.

ЛОНДОН, 8. серпня. — Лев Троцький, як подає "Красная Газета", має перед жовнірами промову, в котрій пояснює причини успіхів червоної армії, сказав: "Буржуазна преса Франції і Англії обвинувачує нас в тім, що ми воюємо при допомозі нанятих солдатів. Се неправда. Если червона армія непобідима, то се поясняєть ся тим, що вона міжнародна армія і сумно, що ні Лойд Джордж, ні Мілеран не знають, що в наших рядах є англійські, французькі, німецькі і чехословацькі солдати. Тепер до нашої армії переходить також велике число поляків, котрі дезертирують з польського фронту. З такою першокласною армією, якою є наша червона, — заявив Троцький, — ми, могли б перевести революцію не тільки в Варшаві, але також і в Відні та Берліні. Але ми не хочемо забезпечити лобуду нашій ідеї силою. До того ж недалеко той день, коли ці народи самі скинуть гнітучі їх ярмо".

Наступають на війська Вранглія.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 12. серпня. — Отримані тут депеші кажуть, що большевицькі війська в полудневій Росії ударяють на країні крила армії ген. Вранглія на північ від кримського півострова. Три совітські дивізії числом 6.000 людей перейшли 7. серпня ріку Дніпро в Аleshках, майже напроти міста Херсону і поступили кілька верст в полудневім напрямі. Два большевицькі кавалерійські коломи, спомогані піхотою, наступають в полудневім напрямі від Александровська зовж західної сторони залізної дороги, яка йде на полудне до Криму. Є се на східнім кічці боевого фронту на полудні України.

Франція признала Вранглія.

ПАРИЖ, 11. серпня. — Французьке правительство рішило признати ген. Вранглія головою правительства полудневій Росії. Міністерство заграничних справ заявило, що Франція окаже Вранглієві мілітарну і вську іншу поміч, яку лише буде мати до розпорядності. Врангльєв згодив ся виповнити всі зобовязання старої царської Росії.

Вістка про признане Францією Вранглія заскочила Англію несподівано і британський преміер Лойд Джордж висловив з того приводу своє здивуванє. Він сказав, що Франція поступила в сім випадку виключно на власну руку і Англія не має з признанем Вранглія нічого спільного. Франція знова обвинувачує Лойд Джорджа, що він заволав на Польщу вину за розпочатє війни з Совітами, та радий полякам прийняти большевицькі усліва перемир'я і мира. Послдані депеші доносить, що непорозумінє межі Францією і Англією, яке постоїло іза признаня Вранглія, налагоджуєть ся.

Резигнація французького президента?

ПАРИЖ, 13. червня. — В високих політичних кругах говорять, що в наслідок нової агресивної протибольшевицької політики Франції і дипломатичного непорозуміння з Великою Британією — резигнація французького президента Дешанеля є неминуха.

Німецькі комуністи пригтовляють ся до боротьби.

БЕРЛІН, 8. серпня. — Орган німецьких комуністів "Ді Роте Фане" друкує прокламацію Комуністичної Партії до німецького пролетаріату, в котрій закликає, щоби він пригтовляв ся до "наближаючої ся боротьби". Також інші робітничі партії отверто заявляють, що спроба альянті переслати полякам військо через Німеччину викличе в Німеччині оружний опір.

Німеччина готова навязати дипломатичні зносини з Росією.

БЕРЛІН, 8. серпня. — Др. Вальтер Сімонс, міністер заграничних справ, заявив сьогодні перед представником дипломатичного "Фольксштаун", що Німеччина є готова відновити дипломатичні зносини з Росією, як тільки дістане

сатисфакцію за убійство генерала графа фон Мірбах, німецького амбасадора в Росії, якого убито в Москві в 1918.

Кажє, що не можна вести війни без згоди парламенту.

ТОРОНТО, 10. серпня. — Торонтоська газета "Глоб", обговорюючи справу участі Канади в польсько-російській війні, приходить до такого заключення: Як би канадійський нарід має знова стати активним чинником в пологоджанню європейської афери, то се мусить відбутися в конституційній спосіб. Висилка до Польщі одної або двох дивізій війська нанесє тільки негодованє і неспокій на сей край. Канадійське правительство вже досвідчилося, що півурядові війни є не популярні і що на веденє війни треба дістати згоду всього населєня Канади.

Трицять тисяч робітників зі Сходу на живна.

ВІННІПЕГ, 11. серпня. — До Винніпегу зїждять ся робітники зі Сходу Канади. Звідси їх приділюєть ся до робіт на полях. Усіх робітників буде около 30.000. Манітоба потребує 10.000, Саскачеван 15.000, а Альберта 5.000. Навіть жєнщини наймають ся до робіт на час живн, яко кухарки. Платять їм по 40 дол. місячно.

ПОЛОЖЕНЕ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Утікаючі польські дезертири рабують населєне. (Від власного кореспондента "Новой Доби".)

Ціла Східна Галичина заробила ся польськими дезертирами. Дезертири йдуть днями і ночами, так полями як і дорогами, так поодинокі, як і великими групами.

Пам'ятайте І НЕ ЗАБУДЬТЕ!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ устроє

В НЕДІЛЮ, 15-ГО СЕРПНЯ

ВЕЛИКУ ТОВАРИСЬКУ ЗАБАВУ-ПІКНІК

В ЛІСТЕР ПАРКУ

ЗАПРОШУЄТЬ СЯ ВСІХ ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

ПРОГРАМА ДУЖЕ ЦІКАВА. ЗАБАВИМОСЬ ДО СХОЧУ. Буфет, як і попередно, буде повний всього "добра".

ГРАТИ БУДЕ СВОЯ "РОБІТНИЧА ОРКЕСТРА".

Дорога до Лістер Парку вже всім відома.

Не забувайте, що літо коротке, тому не тратьте нагоди ще хоть раз добре забавити ся сего літа.

Тож ідемо всі, навіть діти не лишаємо дома!

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 c/o. Fritchard & McGregor Sta.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого класу —
 виходить два рази в тиждень
 закладом Визвольного Створення
 Українських Робітничих Вістей.
 Передплата \$4.00 на рік.
 Редакція за оголошення не відповідає.
 Редакція рукописів не звертає.
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 c/o. Fritchard & McGregor Sta.
 Winnipeg, Man.

ЗЛУДНА ОАЗА.

"А шасте було так близьке,
 так можливе..."

Всього лише три місяці то-
 му назад польські пани-влад-
 дари, прикривши своє воле
 рило і імперіалістичний апет-
 ит шкурою невинних ягнят,
 послали погроми братію з
 "героєм" Петлюрою на чолі,
 щоби вона несла робітникам
 і селянам України "радісну"
 вість. Вість, що

"Польський уряд не визнає
 радянського уряду Радко-
 вського за укр. уряд а вважає
 його за окупанта і узурпато-
 ра".

І тому пророк від "нової
 культури" Пилсудський ріш-
 ив "освободити" Україну.
 Як переводилось це "осво-
 боджене" ми вже знаємо.

Як в Києві висаджено у во-
 здух залізничні діври, елек-
 тричні станції, водопровід, Во-
 лодимирський собор — ми
 також знаємо.

Як в безсильній злобі взи-
 дали Пилсудського висадили
 у воздух 5 гімназій во імя
 "культури" — ми також зна-
 ємо.

Як конфіскували послідну
 корову у зруйнованих селян
 — ми також знаємо.

Як "реквізували" молодих
 дівчат для потіх п'яних хамів
 — нам також відомо.

І як в запліо біогвардій-
 ців знущались і заводили пан-
 щину — нам також стоїть
 ще свіжо в пам'яті.

Всього лише три місяці то-
 му назад Петлюра з Пилсу-
 дським сперечались над тим,
 кому з них першому увійти в
 Київ. І для того, щоби вла-
 рити по струнах національно-
 шовінізму українського ми-
 шанства, польські пани пі-
 гнали Петлюру наперед. Хай
 собі дурочки потішає ся!

В самім Києві господарями,
 розуміється ся, були вірні слуги
 польських зубрів, а Петлю-
 ра зі своєю аграєю служив
 лише дешевими статистами,
 котрих можна усунути в
 принагідну хвилю, коли вони
 покажуть ся непотрібними.

Щоби держати "статистів"
 в послузі і позбавити їх вся-
 кої спроби бути зухвалими і
 зацікавленими супроти дій-
 сних господарів Києва і місць
 поза лінією польських багнет-
 тів, "статистам" не дозволи-
 ли збільшати своєї сили. Та
 група Січових Стрільців, що
 зрадою отворила фронт поль-
 ської білій гвардії, зістала
 розоружена і інтернована По-
 льяками виключно лише для
 того, щоби не зміцнити "ста-
 тистів" і не дати їм спроби
 бути зухвалими, як се бу-
 ло случилося з Денкіном, ко-
 ли він відмовив ся від "вза-
 імних зносин" з погромним
 "о-туманом".

Тепер, всього лише після
 трох місяців війни зі злуче-
 ними федеративними армія-
 ми соціалістичних республік,
 польські пани вже не спорять
 за привілей, кому перше треба
 втікати з Києва. Се питанє
 в замішанню забули постави-
 ти на порядок денний і оче-
 видно, що Петлюра зі своєю
 "українською армією" покори-
 стувал ся старим привіле-
 ем... Першим прийшов, пер-
 шим і втік. Куди? Куди? Угодо-
 му, тільки вже не в Варшаву.
 Там, знаєте, не все в поряд-
 ку...

В запліо польської армії
 хаос і дисорганізація. Нове
 "селянське" правительство з
 "народовців", в руці котрих
 передані пани передали
 владу, оказалось не в стані

вдохновити в розпадаючі ся
 фронт і запіле того "фана-
 тичного запалу", котрий не
 знає ні перегород, ні від-
 ступлень, ні поражень.
 Сей дух, наоборот, є у
 пролетарських армій.

І він побіждає. Він побі-
 дить. Побіждає еще й тому,
 що запіле червоної армії зор-
 ганізоване, дисципліне само
 себе і ціле горить непобори-
 мим бажанєм побіди.

"Народовці", будучи пар-
 тією дрібних власників, вза-
 галі були проти війни з Со-
 вітами. Вони були тої гадки,
 що польські пани, завдяки у-
 творившій ся інтернаціональ-
 ній ситуації, "відгризли" до-
 статочно території у сусідів
 і, після їх гадки, польським
 панам треба би було остано-
 вити ся, щоби се все "пере-
 варити" і засиміювати.

Пе-пе-есовці формально, на
 словах, також були проти
 війни з Соціатами, але фактич-
 но вони оказались еще біль-
 шими імперіалістами, чим
 самі "вшехлопаяки". Польські
 пани і пе-пе-есовські вожди
 з "товаришем" Пилсудським
 проповідували ту думку, що
 від захоплення многото шоне-
 бов приїде ся звернути, але
 всетаки з того останє ще до-
 статочно для "великої Поль-
 ші".

І при всім тім усміхалась
 надія, що вони, пе-пе-есовці,
 спасуть світ від большеви-
 зу...

Тепер "освободителям" У-
 країна не в голові. Не в голо-
 ві також і Литва.

Вони тепер були би дуже
 доволені, якби їх оставили
 в спокою.

Не мріють вони вже тепер
 про "освободженє від боль-
 шевиків правобережної Укра-
 їни", ані про те, щоби "ревін-
 дикувати її при мирових пе-
 реговорах від Росії на під-
 ставі її приналежности до
 Польщі перед роком 1772"

(з "договору з Петлюрою"),
 а мріють польські пани і їх
 льокаї про те, як би спасти
 свою владу над "рідними"
 рабами, котрі почали відбива-
 ти ся від рук і думати про
 ліпшу долю.

Коли Пилсудський догово-
 рював ся з Петлюрою про "ре-
 віндикацію", він, правдопо-
 відно, не думав про те, що
 не він буде диктувати услівя
 мира, а пролетарські респуб-
 ліки.

Бідний, як він ошиб ся в
 своїх рахунках!

Після того, як панове Пі-
 лсудські і їх хазяїни принесли
 на вівтар імперіалістичного
 бога десятки тисяч людсько-
 го молодого життя, не їм при-
 ходить ся диктувати услівя
 мира, — їм приходить ся ли-
 ше покірно приймати те, що
 дає великодушний побіди-
 тель. А дає він ось що:

1. Негаїне зменшенє поль-
 ської армії до 10.000 людей і
 після того щорічний побір
 до армії, яка мала би вино-
 сити 50.000 людей. Демобілі-
 зація польської армії має бу-
 ти переведена в протязу од-
 ного місяця.

2. Передача Росії і Україні
 всєх надвишки оружя.

3. Заборона всякого дово-
 зу військ або матеріалів до
 Польщі з заграниці.

4. Свобідний вихід для Ро-
 сії до Балтійського моря в
 торговельних цілях.

5. Відданє Польщі додат-
 кової території на її східній
 границі (в районах Білосто-
 ку і Холму).

Родини всіх польських го-
 рожан, убитих або брашних
 участь у війні, мають дістати
 даром землю.

6. Демобілізація всєї поль-
 ської воєнної індустрії.

7. Відтягненє соціалістич-
 нийськ з польського фронту
 так скоро як лише Польща
 здемобілізує свою армію і ви-
 повнить инші услівя.

8. Утворенє перемирної лі-
 нії в тім місці де устануть
 бої; крім сего Поляки мають
 відступити ще 34 міль назад,
 щоби утворити неутральну
 поосу.

9. Російський комунікат
 акажує, що остаточні границі,
 якими наділять Росія Поль-
 шу, будуть ліпші з польської
 точки погляду чим границі у-
 творені альянтами.

Так звучать тепер дома-
 га...

**В КИТВІ ПІДЧАС ПОЛЬ-
 СЬКОГО НАТЗДУ.**

Опис очевидця.

Пишу вам опіть з Києва,
 де переживав польський по-
 нон.

На шасте він продовжав ся
 лише 35 днів, але які страш-
 ні се були дні.

Протязом п'яти тижнів роз-
 дава ся тут сильний стогін.
 Описати всі насильства, всі
 жорстокости, які воїни (По-
 льяки) творили, неможливо.

З зовнішньої сторони все
 виглядало як сіл: не було ні
 публичних масових мортів, ні
 масових погромів. Поодинокі
 наїзди на робітничі і жидів-
 ські квартали в рахубу не
 йдуть, не йдуть в рахубу і по-
 одиноки розстріли робітників.

У всім тім після поясненя
 команданта винні не Поляки,
 а поодинокі недисципліновані
 частини, котрим, розумієть ся,
 всі ті насильства уходили
 безкарно.

Заявивши українську сто-
 лищу, пани рішили згадати ста-
 рі часи і забавити себе весе-
 лими шутками. Любимому по-
 голю панів була переміна
 старих Жидів в молодих
 співців.

Піле старий улицею, нараз
 перед ним з ножицями. Не
 вліпе бідацько опам'ятати
 ся, як фалди його шюртка і
 сіда борода вже в руках я-
 нельовомого ширшника, а
 если часом нещасний запро-
 стуте, то відірзали з боро-
 дою і голову.

Небезпечно було показу-
 вати ся в місті в робітничій
 білизі — з ними жарти були
 коротші — били робітника
 до півсмерти, а потім звичай-
 но відсилали в тюрму.

Словом, потішались ясно-
 вельможні на всю свою підлу
 душу.

Про поживу для населеня
 ніхто не клопотав ся. Страхі-
 ть голоду не дають ся описа-
 ти. Люди падали і вмрвали на
 улицах, як два роки тому
 назад у нас падали коні.

Хліб доходив до 1.200 руб-
 лів за фунт, сілє 1.500 руб.,
 сілє 5.000 руб. фунт, пачка
 сірників 250 рублів. Жадних
 пайок не видавали і навіть не
 було карт (на видачу пожи-
 ви). — Ред.)

Але як не страшні були дні
 польського поноу, вони
 бліднуть перед днями їх від-
 ходу. Се чисте пекло...

В що перемінли вони мі-
 сто!

Все зруйновано, висаджено
 в воздух, спалено.

Панській ярости, пансько-
 му божевілю не було грани-
 ці. Скільки надій, скільки
 солодких мрій вони тут по-
 хоронили. Вони зрозуміли,
 що тут, в Києві, була приго-
 тована могила для всєї пан-
 ської Польщі; если не зуміли
 вдержати Києва, не вдержати
 їм і Варшави і їх дикій мести,
 безсильній злобі не було гра-
 ниці.

Еще за кілька днів вони
 грімко обявили, що висадять
 в воздух ціле місто.

Почались пожари, виса-
 джуєть ся в воздух один бу-
 динок за другим, довкруги
 цілого міста горять мости.
 Нещасні стративші від стра-
 ху голову жителі кидать ся
 цілий день, то ховаючись до
 пивниць, то вибігаючи з пив-
 ниць на улицу.

Ось зірвали буншу палату,
 де находилась церква, одну
 з рідних творів шутки; виса-
 дили в воздух п'ять гімназій.

Жителі ждуть — черга на
 пошту і телеграф: висадили
 в воздух пошту — черга на
 водопровід, на електричні
 станції, на залізничні дорв'ї.

На шасте, в сім аді, в сім
 пеклі під грохот вибухів вда-
 ло ся робітникам організу-
 вати ся, уоружити ся чим по-
 пали і відстояти много бу-
 динків, виняти заложені мі-
 ня Соцітів до програвших
 панів.

І приїдєть ся прийняти, бо
 иншого виходу нема.

А шасте, шасте уторської
 білогардійської розбійничої
 шайки було так близьке, так
 можливе! В. В.

ни. Я пережив в Києві 16 раз
 перемену властей, але страш-
 нішого від польського на-
 тзду нічого уявити не можна.

Кілька разів при мені при-
 ходили до Києва большевики,
 завсігда населенє стрічало їх
 зі зворушенєм, але те звору-
 шенє, та радість, той без-
 межний ентузіазм, котрий за-
 сим разом обхопив буквально
 все населенє, не дасть ся ніяк
 описати, навіть мушени пла-
 кали від радости при вступі-
 леню до міста Червоної армії.

З повним увіренєм можна
 сказати, що тепер нема в Ки-
 їві ні одного чоловіка, ко-
 трий не був би дійсним сто-
 ронником соціалістичної вла-
 сти.

Київлянин.
 ("Деревенская Коммуна", Петроград,
 6. линия с. р.)

**КОНГРЕС ТРЕТОГО
 ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.**

На 2-гий Конгрес Комуні-
 стичного Інтернаціоналу, який
 від 19. липня розпочав ся в
 Петрограді і опісля переніс ся
 до Москви, приїхало око-
 ло 400 делегатів і представни-
 ків більше ста пролетарських
 партій ріжних народів з 51
 країн. 3 Німеччини прибули
 як делегати тов. Леві, Роза
 Рольфелайн, Мокман, Што-
 хер і Давміг (трох останніх
 як представники німецьких
 незалежних соціалдемократів).
 З Данії приїхав Гортен-
 сен, з Норвегії — Мітло.
 Французькі комуністи ре-
 презентує між иншими Роз-
 мер, комуністичну партію Із-
 талії — Сераті та инші. Крім
 сього прибули на конгрес
 представники комуністів Ме-
 ксика. Знову від Бритійської
 Соціалістичної Партії і Ро-
 бітничого Комітету Злучених
 Держав по 5 делегатів, Ав-
 стро-Німеччина заступлена 3
 делегатами, Угорщина, Індія,
 Китай, Корея мають по 2 деле-
 гатів. Румунія, Сербія, Еспа-
 нія, Куба, Польща, Вірменія,
 Естонія і Литва репрезентова-
 ні по одному делегатові, Ро-
 сія, Україна, Кавказ і Сибір
 мають 46 делегатів.

Відкрите конгрес відсвят-
 коване було в порталі будин-
 ку буншої біржі через вистав-
 лене спеціальної величезної
 містерії, яка зображає "Во-
 ротьбу двох світів", на якій
 взяло участь околу 6000 осіб.

Слідуючого дня о годині 12
 в полудне (19. липня с. р.)
 відбуло ся святочне відкрите
 конгресу промовою тов. М.
 Зіновєва, як голови ІІІ. Інтер-
 націоналу. Він віддав пошану
 помершим і погнібним у
 борбі — комуністам, нагадав
 про караючих ся в полоні, по-
 тюрмах і таборах Європи то-
 варишів, а далі говорив про
 сучасне положенє комуністич-
 ного руху, натякнув, що на
 сьогочасному конгресі гово-
 ритимєть ся про німецьких
 незалежних соціалістів як та-
 кож про французьких соціалі-
 стів, які нарешті надумали
 ся піти шляхом своїх ко-
 ліншій французьких товари-
 шів-комунарів, з перед п'ять-
 десяти літ.

Ми перемогли тому, що
 буржуазія виказала себе не-
 здатною зліквідувати наслід-
 ки війни та відбудувати еко-
 номічний устрій Європи. Те-
 пер робітнича класа йде до
 влади, а буржуазія в розпуці
 чіпляєть ся за напівнеживий
 2-гий Інтернаціонал. Буржуазія
 і 2-гий Інтернаціонал
 близькі до остаточної за-
 гибелі, яка дасть можливість
 міжнародному об'єднаню пра-
 цюючих збудувати новий світ
 на підвалинах комунізму. Кон-
 грес має завданє розв'язати
 низку питань, які зв'язані зі
 вступленєм партій, які ще ціл-
 ком ясно не виявили їхньої
 комуністичної суті і не озна-
 чили в повній мірі своєї так-
 тики. Окремї групи робітничо-
 юї класи в деяких краях сто-
 ять на роздорозі. Такими є
 німецькі Незалежники і фран-
 цузські соціалісти, а також де-
 які инші. Вони кидать од-
 на по другій ІІ. Інтерна-
 ціонал і пробують приєднати
 ся до ІІІ. Інтернаціоналу.

По промові тов. Зіновєва
 приступлено до вибору пре-
 зидії конгресу, до якої одно-

**УКРАЇНСЬКА СОЦІАЛІСТИЧНА РАДЯНСЬКА
 РЕПУБЛІКА.**

ДО РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН СХІДНОЇ ГАЛІЧЧИНИ.

Товариші Галичані!

Вашу батьківщину потоп-
 тано брудним та жорстоким
 підбором польської та руму-
 нської буржуазії. Польські і
 румунські помішники прагнуть
 придушити найменші просвіт-
 ки народного визволеня, вла-
 ди працюючих.

Польські і румунські помі-
 шники, в союзі з капіталістами
 всіх країн, ведуть кроваву бо-
 ротьбу з робітниками і селя-
 нами Росії, України, Угорщи-
 ни, Славії, Галиччини.

Вогнем і мечем силкують ся
 вони придушити змаганє ро-
 бітників і селян до землі і во-
 лі.

Брехня, ошуканство та під-
 куп є улюблений ними засіб
 боротьби.

Селяни і робітники Велико-
 росії та України давно зрозумі-
 ли, що їх інтереси проти-
 лежні інтересам помішників і
 капіталістів. Вони давно зрозумі-
 ли, що тільки рішучою
 революційною боротьбою,
 встановленєм справжньої вла-
 ди працюючих, влади робіт-
 ників та селян, можна доби-
 ти ся визволеня від пригно-
 бленя з боку пануючих бур-
 жуазних клас.

Селяни і робітники Велико-
 росії, України, Латвії, Литви,
 Угорщини та Славії скинули
 свої буржуазні і брехливі со-
 ціалістичні уряди та встано-
 вили свою робітничо-селян-
 ську владу — владу Рад Ро-
 бітничо-Селянських Депута-
 тів.

Товариші Робітники і Селя-
 ни Галиччини! Для захисту
 здобути робітничо-селянсько-
 го ляду, для захисту добу-
 тої землі і волі, працюючі Ве-
 ликоросії і України утворили
 і продовжують утворювати
 могутню дисципліновану ре-
 волюційну Червону Армію.

Червона Армія воює зі всіма
 визискувачами і мародворца-
 ми помішниками і капіталіста-
 ми, до якої-б з держав вони
 не належали, яким би націо-
 нальним прапором вони не
 прикривались.

Червона Армія борєть ся за
 волю і шастиве жите працюю-
 чих всього світа.

Товариші Галичані! Вам
 самим трудно бороти ся з
 багнетами польських панів та
 румунських дуків. Ваша земля
 прийшла робітничо-селян-
 ською кровю, Ваші села та
 міста окуповано нахабним та
 жорстоким ворогом, Ваш вра-
 жий розтоптано і знищено
 хижакими імперіалістами
 Польщі та Румунії.

Деякі ватажки Ваші, Петлю-
 ра та компанія, які раніш
 продали себе та Україну Нім-
 цям, тепер продали себе і
 Вас Полякам та Румунам.

В вашій боротьбі ви може-
 те покладати ся тільки на са-
 мих себе та робітників і се-
 лян сусідніх з вами Радян-
 ських республік. Тільки спіль-
 но бік о бік з селянами і ро-
 бітниками Великоросії і Укра-
 їни, Угорщини, Славії, ви мо-
 жете продовжувати успішно
 свою боротьбу з вашими жо-
 рстоким ворогом буржуазією,
 котра являєть ся ворогом ро-
 бітників і селян всього світа.

Товариші Галичані, коли
 ви хочете захистити вашу рід-
 ну землю, вашу волю, вашу
 хліб і вашу працю, вимагаєть
 ся негайного заключеня ті-
 сного союзу з Радянськими
 Республіками Великоросії, У-
 країни, Угорщини.

Не вірте брехливим розмо-
 вам і байкам про соціалістич-
 ну владу, яка ніби то не визнає
 національних потреб робітни-

гослово ввійшли: Леві (Ні-
 меччина), Росмер (Франція),
 Сераті (Італія), Ленін і Зіно-
 вєва (Росія).

В імені російського робіт-
 ничтва й селянства прийнят
 конгрес — Київляни.

Відтак став промовляти де-
 легат французьких комуністів
 Росмер, по якого промові пі-
 шли всі учасники конгресу
 на марсове побоєвище, де
 з'явили на могилах погніб-
 них героїв почесні вішні.

ків та селян. Радянська вла-
 да є єдина влада в світі, котра
 цілком безумовно визнала са-
 мовизначенє працюючих мас.
 Товариші Галичані, вима-
 гайте від вашого командува-
 ня, від вашіх властей негайно
 го зв'язку з робітничо-селян-
 ською Армією Радянської У-
 країни, з котрою ви разом пі-
 дєте у бій, разом будете уми-
 рати за свої цілі-змаганя і ра-
 зом перемагати.

Товариші Гали

ВІДНОСИНИ КАМ'ЯНЕЦЬКОЇ ВЛАДИ З ДЕНІКІНОМ.

(Розділ XVI з III частини книжки В. Винниченка "Відроджене Наші".)

I. Отаманщина береже кров денікінців.

І як під сей момент ота кам'янецька купка засмиканих людей почала навіть вибрикувати, вихвалитись своїм "демократизмом", парламентаризмом, своїм навіть "марксистизмом". "Історія йде не по Ленінові, а по Марксові!" — писала "Робітнича Газета" й гордо біла себе в груди, ота сама газета, яка прийняла парламентаризм через те, що карльбурзькі пориниші сповістали їй, що Антанті не подобаєт ся "лівий напрям" українського Правительства й що треба прийняти "чистий й акадічний демократизм".

Замурзани по срім вуха своїм кам'янецьким брудом; бачучи коло себе тільки бідних заляганих лограмами Євреїв, які готові були на всяку програму згодитись, аби їх не громилі; чуючи тільки той "народ", що приходив до Кам'янця; загубивши в тій ковбані грізні й деморалізаційні всіяк чуте прості демократичної порядности, не кажучи вже про ширшу соціалістичну аналізу й прогнозу, — сі бідні люди мусили самі себе хвалити за те, що слухались вказівок Антанті, мусили підводити сю слуханість під теорію й навіть при сьому хрестити ся Марксом. Загрухнувши в своїй обивательській "кам'янецькій демократичности", вони не могли оцінити той величезної ваги комуністичного руху, того великого світового значія його в соціальному житті всієї земної планети, яке признавалося й навіть запеклими реакціонерами в Європі, й навіть не тільки проти хибної національної політики його боролась, а й проти всього соціально-політичного його змісту.

Захоплені й підстербані тим, що Денікін мав перемогу за допомогою над червоними військами, що захоплював усе більшу й більшу частину української території, сі кам'янецькі демократи й отамани з свого боку почали робити горячковий наступ на радянський фронт, відсадуючи його все далі й далі до Києва. Іхня думка була випередити Денікіна й захопити Київ. Наявність сих людей доходила до того, що вони гадали, що Денікін, поставлений перед фактом зайняти українськими військами столиці України, покірно прийме сей факт і помирить ся з ним, — адже, мовляв, "спільники" заняли.

Сі "демократичні" контрреволюціонери не тільки не зробили ніякої сробби ввійти в порозуміння з комуністами, не тільки не скористувались моментом для зміцнення українського напрямку в соціалістичній політиці, а ще з зловтіхою, з самозадоволенням почали підстергати від своїх успіхів на фронті.

І що ще більш тяжко й ганебно лягає на ту нещасну кам'янецьку купку людей, се те, що вони в сей час робили всі заходи, щоб розстріляти всі порозуміння з Денікіном! От документальні смішні й ганебні слова самого кам'янецького Правительства:

"Народне Правительство Української Республіки знало про боротьбу війська Денікіна з комуністами на території України (!) й уважаючи, що обов'язком усього Правительства є берегти народну кров, хотіло мирним шляхом розв'язати справу з військом генерала Денікіна.

"З відома Правительства, ще до взяття Києва, нашим вищим командуванем була вилана військова делегація до команди добровольчої армії в справі установлення взаємовідносин між військами, які борять ся проти комуністично-більшевизму на території України". ("Від Правительства У. Н. Р." 5. вересня 1919).

"Обов'язком усього Правительства є берегти народну кров". Чию кров? Денікінців? Бо кров своїх неща-

сних "козаків" усе одно-ж лили в боротьбі з соціалістами-більшевизмом.

І, дійсно, сі злочинці проти свого народу й державности весь час не зачіпали денікінців, — С. Петлюрою було вилано наказ вогню на денікінські війська не направляти. Українські відділи, зустрічаючись з денікінцями, не вступаючи з ними в ворожі відносини й навіть уступали сім з до-роги.

2. Прапор соціальної дружби з катом українського народу.

Зате-ж Денікін і показав сим людям "дружбу". Він їм дозволив лити кров "козаків" у боях з комуністами, аін охочо дозволяв їм простягати йому своїм трупом шлях до Києва. А коли той бідний Київ було взято українськими військами (30 серпня), коли отамани вже почали парадувати, в сей час денікінці тихенько, без паради прийшли з другого боку в Київ і, не довго думаючи, почали вогнем вибивати з його своїх "спільників". Від Головного Отамана взагалі був наказ не вступати в бій з денікінськими військами, отже неголовні отамани не знали, що їм робити й мусили уступити Київ Денікінові.

Так виправдують себе ті отамани, що командували частинами, які заняли Київ.

Річ тут не в наказах, а в тому, що отаманщина всіма засобами хотіла підлабузнити до Денікіна й у спільці з ним боротись проти соціалістичного Уряду. Офіційно кам'янецьке Правительство поясняє, що воно сподівалося, що Денікін очистиць усьо заняту ним територію України, віддасть її Українцям і тоді вони разом будуть бити большевиків. І через те, мовляв, берегло кров денікінців.

Цілком признаючи простодушність кам'янецької влади, все-ж таки трудно припустити, щоб її наївність доходила до такої міри, щоби сі люди, дійсно, сподівались, що Денікін віддасть їм, своїм найбільшим національно-державним ворогам, ту територію, яку він з такими для себе жертвами відбив, яку вважає територією "єдиної-неділямої".

Навіть хуторянка, та навіть отаманщина, не могли сього сподіватися. В дійсности (як неофіційно оповідають кам'янецькі ділячі) був намір порозуміти ся з Денікіном так, щоб установити демаркаційну лінію між територіями, заняними Денікіном і кам'янецьким Правительством, се-б-то Денікінові віддавалось майже всю Україну, а собі випрошувалося те, що було занято отаманщиною. Для сього-ж так і спішало ся взяти Київ, щоби демаркаційна лінія пройшла доза Київом.

Кам'янецько- "демократична" влада готова була ради врятовання свого істнованя віддати три-чверти України найбільшому національному й соціально-політичному ворогові українського народу й не хотіла навіть спробувати порозуміти ся з комуністами, щоби узя Україна лишалась у руках української соціалістичної радянської влади.

І як сміють після сього сі нещасні себелюбці говорити, що вони бились за українську державність, що вони "тримали прапор українства до останнього кінця, як герої"? Прапор української контрреволюції, прапор соціальної дружби з Денікіном, прапор хамства вони тримали, собі на сором і ганьбу, а українському народові й його відродженню та визволенню на велику шкоду!

І чого-ж досягли? Денікін вигнав їх з Києва, зідрав укра-

їнський прапор і розтоптав його ногами, а своїх отсих соціалістичних друзів відгнав знов до Кам'янця.

І як опуло виявилась тут характерна риса петлюрівщини: вискочити вперед, учинити парад і швидко-ж проголосити собі першу славу. "Ми перші ввійшли в Київ! Ми перші!" От що для петлюрівщини раз-у-раз було найголовніше. А чому-ж ви не лишили ся там, коли ввійшли перші? Чом же не ви прогнали Денікіна, а він вас? Сил не було? Так ви хотіли все збудувати й мати тільки на тому, що вам першим удалося вискочити вперед?

Ні, на сей раз петлюрівщину зрадила її метода.

Денікіна ані трішки не зворушило й не переконало "першество" петлюрівщини. Генерал Бредов, що заняв Київ, звелів направити кулемети на сих "перших" "героїв" і викинути їх з Києва.

3. Міщансько-отаманське шукає правди на світі.

Отаманщина захвилювалась, занепокоїлась, обурилась: як же так, вона перша ввійшла в Київ, а її виганяють. Де-ж справедливість, гуманність, де правда на світі? І, очевидно, щоб знайти ту правду, було писано від отаманщини послів до генерала Бредова. Бредов їм не прийняв їх, а вилав до них своїх адютантів, які й заявили петлюрівським післанцям, що генерал Бредов ні з якими петлюрівцями в переговори вступати не хоче, що коли вони (петлюрівці) хотять битися з большевиками, то хай вступають під команду ген. Бредова й більше нічого. Ніяких Україн ген. Денікін не знає, єсть "єдиная-неділяма Росія", яку треба визволити від "насилників-комуністів". Коли-ж петлюрівці не хотять вступити під команду ген. Бредова або розпустити ся, то "єго превосходительство" буде вважати їх за бандитів й большевиків і відповідним способом покарає їх.

От-таку відповідь одержала отаманщина від своїх достойних союзників.

Що-ж на се "соціалістичний" Уряд і "національний герой" зробили? Побачивши цілковиту безнадійність сим підлим шляхом урятувати національно-державну справу, вони, нарешті, рішили пожертвувати своїми особистими інтересами й вступили в переговори з радянською соціалістичною кнйською владою.

Ні, кам'янецькі "соціалісти" побили жалити ся Антанті, тій самій Антанті, яка давала Денікінові всі засоби бити їх. Вони вилали ноту "до держав Антанті й держав усього світа" (7. жовтня) з жалкими й скаргами на поведінку генерала Денікіна. І як у сій ноті сі люди пренаївно самі себе племують і виставляють на ганьбу й суд народу. Вони пишуть, наприклад, так:

"Генерал Денікін, а тим більше його прибличніки й помічники, не ховають своїх намірів до так бажаного від них монархічного "яду"... "Генерал Денікін, беручи за зразок реакційні закони старого часу, немилосердно нищить українську культуру, позбавляє нас права й змоги вчитись в українській школі, забороняє живити української мови в церкві, закриває наші культурні інституції, нищить українські книжки... Ворожість та ненависть до всього українського дійшла до того, що адміністрація добровольчої армії нищить і ліквідує навіть українське Товариство Червоного Хреста".

Розписавши всю реакційність, усьо українське політику Денікіна, цілком справедливо зазначивши його, як немилосердного, найзлочиннішого ворога українського народу, наші "соціалісти" прекомічно говорять далі так:

"Не звважаючи на провокаційні вчинки денікінської армії, українське Головне-Командуванє зробило останню спробу вяснити, з ким ми маємо діло, чи з нашим спільником у війні з большевиками, чи з ворогом, пронятим

тими же намірами, що й московські комуністи".

Се просто знаменито: не звважаючи, мовляв, на все те, що ми добре знали, на всі ті вчинки, які вище перечислили, ми ще хотіли "вяснити", з ким маємо діло. І для того вислали своїх послів до Денікіна "ще до взяття Києва", які вони самі признають ся.

Се була немов ота "остання спроба", але се брехня, бо після того по вигнанні з Києва ще раз було писано отаману Омеляновича - Павленка до Бредова. Очевидно, переговори до взяття Києва не вяснили кам'янецьким бідолахам, з ким вони мали діло. Та навіть, виявляєт ся, повожене в Київ, вигнане з його Українців (що "першим-ж заняли його!"), те-ж не вяснило, бо ще раз було писано послів, про що й говорить само Правительство в сій ноті такими самовбійчими словами:

"Щоб зберегти сили наших зтомлених героїв-козаків від зайвого пролиття крові, українське Головне Командуванє вилано військовою делегацію для переговорів з добровольчим командуванем, але генерал Денікін відмовив ся розмовляти з нашими представниками, вяславши до них невідповідну делегацію й поставивши гаденбні передумови. (Підкреслене мое. Автор.)

Та мало того: "Разом з тим добровольча армія без проголошеня війни перейшла в наступ проти Українського Республіканського війська, відповідно на що було оповіщене Правительством Укр. Нар. Республіки до Війська й Народу з закликом до оборони й рішучої боротьби".

Але, очевидно, на кам'янецький "народ" надій було мало, бо "соціалісти" так закінчували свою ноту:

"Втрапивши останню надію на порозуміння з добровольчою армією, Правительство УНР сподівает ся, що великі демократичні держави Антанті, які допомагали матеріально генералові Денікінові в його боротьбі проти насильників-комуністів, не будуть допомагати його насильствам над вільним українським народом."

"В ім'я права й справедливости ми домагаємось, аби держава Антанті примусила генерала Денікіна залишити територію України й дати можливість Правительству Української Народної Республіки установити лад і спокій на вільній українській землі."

"Голова Ради Народних Міністрів Української Народної Республіки Ісаак Мазепа.

"Керуючий Министерством Закордонних Справ Андрій Лівчицький".)

"Великі демократичні держави" цілковито справедливі сподівання кам'янецьких невеликих демократів: вони страшенно захвилювались, засоромились, негайно перестали допомагати Денікінові й "в ім'я права й справедливости" примусили генерала Денікіна залишити територію України" та дали можливість до роному їм Правительству Укр. Нар. Республіки завести на всієї українській землі той чудесний, ідеальний "лад і спокій", який отаманщина завела на кам'янецькій.

Кам'янецький осел простягав до Антанті морду за клатпом сина, "вративши останню надію на порозуміння з добровольчою армією". Антанта таки почепила йому перед носом той клатпом, зробивши вигляд, що сердить ся на Денікіна, й післявши навіть для розслідування свою комісію, — хай осел, поки має ще трошки сил, віддасть їх на службу хазяїнові. А

ПАРЛЯМЕНТ А СОВІТИ.

Основна ріжниця між парламентарною системою а соціалістичною владою є вже зна-на. Звісним є, що совіти не дають ніяких політичних прав непродукующим класам. Країною керують ради вибрані через люд працюючий в фабриках, копальнях і на землі. Капіталісти, ділячі, інтелігенція середньої класи, банкири, спекулянти, купці, властители крамниць, попи, законники, словом всі ті, котрі творять чорну армію визискувачів, позбавлені є права голосу і остають ся без політичної влади.

Конституанта, (або парламент, котро члени представляють територійний конституанти) є підвальною парламентарної республіки. Найвища влада соціалістичної республіки спочиває в руках конгресу совітів. Чим ріжнить ся один від другого? Тим фактом, що в конституанті знаходять ся не тільки репрезентанти вибрані робітниками і селянами, але рівнож репрезентанти властителей землі, капіталістів, банкірів і репрезентанти цілої капіталістичної класи.

Досвід вчить, що де тільки буржуазія йтицьт ся політичними правами, там вона живе тих прав до обдурованя робітників і селянства, позаяк вона має в своїх руках щоденну, тиждєну і місячну пресу. Буржуазія володіє також величезними богацтвами, вона є в силі підкупити урядників, як рівнож і навряд для себе на службу сотки й тисячі агентів. Буржуазія є готова завжди вжити для своїх цілей невеличкий і фактично вона є в силі завести таку організацію, що навіть найменші часті влади не можуть вислизнути ся з її рук.

Весь наряд бере участь в виборах, але під тою заслоною скривает ся перевага капіталізму, котрий чванить ся, що дав народові право голосу і всі "демократичні" привілеї, а сам займаєт ся тільки власними привілеями. В буржуазних республіканських державах, під покривом загальною виборчого права, влада находить ся цілковито в руках величких сил капіталізму.

Кожний горожанин кидает свій голос до виборчої урни раз на чотири або п'ять літ і в тім часі поле є свобідне для попису парламентарних послів, кабинетів і президентів, для керуваня всім без жадного відлікування ся до працюючих мас. Ошукувані і визискувані через урядників, робітників не можуть брати ніякої участі в адміністрації буржуазної держави.

В совітській республіці, котра повстала з диктатури пролетаріату, адміністрація спочиває на нових основах. Центральний уряд оснований на класових організаціях робітників і селян — на фабричних комітетах, промишлових юніях і на радах робітників, селян і жовнів. З центра розтягають ся тисячі і мільони ниток, котрі провадять до провінціальных совітів, до муніципальных совітів, льокальних совітів і вікни до совітів фабричних.

Возьмим на приклад найвищий комітет народного хазяїства. Складаєт ся він з промишлових репрезентантів, фабричних комітетів, професійних союзів і інших організацій. З одної сторони промишлові юні, котрі розгладжені по різних місточках і утримувані зорганізованим пролетаріатом займають ся всілякою промишловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходить ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвищого комітету народного хазяїства, котрий опрацьовує план

влади й здохне, можна буде здерти шкуру й віддати її Денікінові, що незабаром і було зроблено "в ім'я права й справедливости" великими демократичними держава-

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА

Вже вийшла з друку давно пожадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком:

КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д.

ЦІНА КНИЖКИ \$2.50

Се є одна книжка з найновіших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кожний, хто лише вміє читати по українськи, повинен її сейчас замовити. Замовлення шліть на адресу:

KULTURA PUBL. CO.
414 EAST 9 ST. — — — — NEW YORK, N. Y.

ни економічних змін, продукції і т. д. В той самий спосіб центральний орган адміністрації є організований з робітників і опираєт ся на масі зорганізованого пролетаріату.

Отже маємо інституцію, котра дуже много ріжнить ся від капіталістичної республіки не тільки для того, що не продуценті є позбавлені права голосу, не лиш для того, що країною рядять робітники і селяни, але головно для того, що совітський уряд має безперервну стичність з організованими масами і в той спосіб завше більша част людности бере участь в державній адміністрації.

Кожний зорганізований робітник користует ся своїм впливом не для того, що раз або два рази на місяць вибирає свого репрезентанта, котрому довіряє, а для того, що промишлові юні можуть опрацьовати свої власні плани організації. Плани ті екзамінують ся совітами і сли вони зістануть одобрені, то сейчас переминують ся в закон без ратифікації центрального виконавчим комітетом совітів. Промислова юнія, або фабричний комітет в той спосіб може брати участь в спільній будові нової форми життя.

В капіталістичній республіці позиція держави зміцнюєт ся разом з обмеженням чинности мас, бо інтереси мас є суперечні з буржуазною державою. Совітська республіка, в котрій істнує диктатура працюючих мас, не могла би істнувати навіть одної хвили без попертя тих мас. Навпаки, сила її росте разом зі зростом класової свідомости мас, і ті маси стають більше чинними під кожним зглядом в фабриках, місточках і селах.

Перед революцією 7. листопада 1917 р., організації робітників і селян були одним з найважливіших засобів боротьби проти пануючої і посядаючої капіталістичної класи. Ті організації боролись з капіталом за більшу платню, коротші години праці, а на селах боролись вони проти вилашуваня селян. Нині, коли влада спочиває в руках робітників і селян, вони беруть участь в функції урядового механізму. Промислові юні не тільки, що борять ся з капіталом, але як органічна частина соціалістичного уряду прилучують ся до організуваня продукційної і економічної чинности. Селянські совіти не тільки зводять боротьбу з лихварями, капіталістами і посідачами землі, але функцінують також як органи уряду, як функції механізму того великана — держави робітників і селян, працюючи над виготвленням нових аграрних планів.

Отже звільна, через ті організації робітників і селян, найширші верстви робочого народу беруть участь в державних справах. Чогось подібного нема в жаднім іншим краю, тому, бо в жаднім іншим краю нема ще побідної робітничої класи, диктатури пролетаріату, соціалістичної республіки.

Много вже писало ся про диктатуру пролетаріату, однак ніхто не бачив, в якій формі може бути вона зреалізована. Російська революція представляє нам докладно форму тої диктатури, а не-ро є совітська республіка.

Н. Бухарін.

З італійського півострова.

Як відомо італійська націоналістична камарія преть ся до Альбанії, щоб сей край заналігати мотузом свого визиску. Але італійські робітники протестують, а до іхнього протесту в Альбанії прилучили ся і війська. Італійська соціалістична партія, яка входить до III. Інтернаціоналу, та Генеральна Федерація Праці видали заклик до пролетаріату негайно виступити проти італійського правительства, як тільки воно пічне карати військових за участь у протестах. Міністерство Діюліті остільки-заликає, що як видно, не піде на отверту боротьбу.

Лави пролефарських мас на селах і по містах виявили деяку революційність, що не дождаючися рішення партії або Генеральної Федерації Праці самі починають робити скрізь страйки й скликають з'їзди.

Треба сподіватися, що ні італійська соціалістична партія, ні Федерація Праці не пропустить слушної хвилі, щоби виступити й скинути сучасне буржуазне правительство.

Професійні союзи і Інтернаціонал.

З ініціятиви Виконавчого Комітету III. Інтернаціоналу засновано Міжнародну Раду Професійних Союзів, яка буде працювати після умов, які будуть встановлені конгресами обох організацій. Представники Інтернаціоналу і Рад Професійних Союзів беруть участь в працях конгресів та виконавчих комітетів обидвох організацій.

Арештовані в Галичині.

Арештовані в Галичині не устають. Арештуєт ся кожного хоч трохи запідозрілого в комунізм. З численних подій подаємо кілька за галицькими часописями. І так в Станіславові арештовано 11 Жидів під закликом большевицької агітації, між ними адвоката тов. д-ра Зайфельда. В Дмитровичах, львівського повіту, кількох селян за читане "Нової Доби". У Львові арештовано кількох членів "Бунду" і вивезено до табору в Дюбю. Рівночасно переводить ся ревізію у кожного України або Жидя, при чому рабують, що попадає їм під руку.

Українську бригаду в Чехії розпущено.

ЛьВІВ, 15. липня. — Тутешній шоденник "Громадська Думка" подає слідуочу вістку з Ужгороду:

З достовірних жерел довідуємось, що українську бригаду в Німецькому Яблонюму, на Чехословаччині, розв'язано. Старшина, який в числі 25 прийхали з Ужгороду, конфінований в Празі. Отаман Лянг і сотник Головинський інтерновані у Вранові.

Збірні станиці на чесько-галицькому пограниччі звинують з дєм І. липня с. р. Старшина і Стрільці, заняті по тих станицях відіхали 5. липня с. р. до Ужгороду.

(*) Обидва підписані — укр. соціалдемократи, а весь кабинет — "соціалістичний".

ПОЛОЖЕННЯ РОБІТНИЦЬ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Советська влада перша утворила умовини, серед яких жінки можуть виконувати всі види своєї повної роботи.

На протязі соток літ вона було рабинею: з початку при дрібних витворі продукції, — рабинею в сім'ї, опісля, при капіталістичному розвою, вона робить ся другою рабинею: в державі, в фабриці і в сім'ї.

І так було не тільки при відсталім варварським царським режимі — так воно є і сейчас, навіть в найбільш цивілізованих західно-європейських і американських "демократіях".

В буржуазній устрою робітниця не має навіть тих мізерних політичних прав, котрі мають робітники. В фабриці, на заводі вона ще більше пригноблена, ще більше виснажена ніж робітник, бо хазяїн користується своєю власністю не тільки для виснаження її, як пролетарки, а і також для всякого знущання і насильства над нею, як над жінчиною. І нігде і ніколи проституція, се найгірше, се найбільшійше явище при системі наємного рабства — не процвітала так, як при капіталізмі.

Робітниця і селянка — рабині в сім'ї, і не тільки тому, що над ними панує власть мужа, але також тому, що фабрика, відриваюча робітницю від домашнього огнища, разом з тим не здійснює з них тягару материнства і домашнього господарства, перетворюючи таким робом материнство в тяжкий непосильний хрест.

Доки існувала буржуазна влада, робітниця і селянка не могли визволитись від цієї потрійної кабали, яка є основою, на котрій будується буржуазний устрій і без котрої він не може існувати.

Советська влада — власть пролетаріату — широко отирає двері перед жінчиною, дає їй повну можливість стати вільною.

Вже тепер советська конституція дала жінці повну політичну і громадянську рівноправність. Робітниця і селянка користують ся такими-ж виборчими правами, як і робітники або селяни. Вони нарівні з мужчинами можуть вибирати і бути вибраними, можуть займати яку угодно посаду в заводських комітетах, совітах, советських інституціях — включаючи посади і народних комісарів.

А усупереченні підприємства, експропріація капіталістів і поміщиків веде до повного скасування всякої експлуатації, всякої економічної нерівності.

В Советській Росії робітниця в фабриці і на заводі вже не вважається більше наємною рабинею, але повноправною хазяйкою, яка разом з рівними її робітниками через посередництво советських урядів і професійних союзів, організує, порядкує, руководить всім підприємством і підприємством.

Так само справа улаштується в відносно сім'ї і шлюбу. Советська влада зараз-же зробила цілком повноправними мужа і жінку. Власть мужа і батька більше не існує. Формальності шлюбу і розводу доведені до мінімуму, зведені до звичайної заяви заінтересованих осіб до відповідного комісаріату.

Советська влада каже також всяку ріжницю в правах поміж законною і "незаконною" дитиною. Знищено одню з найбільшійших явищ буржуазної несправедливості. В советській республіці немає більше дітей "незаконно-роджених" — байструків. Для неї всі діти вважаються в однаковій мірі її будучими громадянами, які мають однакові права на її увагу і піклування.

Советська влада бажає взяти на себе все виховане, все образоване з перших днів їхнього народження до 16-17 літ. Значить — вона бажає взяти на себе все виховане дітей.

При капіталізмі діти пролетарів були від найменших літ позбавлені фабрикою і заводом материнського виховання, а буржуазна держава зовсім не піклувалася ними і пролетарські діти калічилися фізично і морально, хиріли та вмирали.

Советська влада зараз-же, не уважаючи на безлад, на бязокаду, на безконечні напади білогвардійців, на нечувані труднощі, переводить закони про громадське виховане дітей. (Частина продуктів видається задушно по літочим карточкам, устроюється безплатні дитячі столови, школи приюті і т. и.) Навчання всюди безплатне, починаючи з школи першого ступеня і кінчаючи вищими школами і університетами. Устроюється ясла — дитячі сади. При школах діти одержують безплатно убрания і біде. Безконечно поширюється сфера соціального забезпечення, охорона материнства, дитячих домів та приютів, ясел, дитячих садів.

Диточа праця до 16 літ скасована. Від 16 літ до 18 літ діти працюють лише по 6 годин денно. Вагітна жінка у звільняється від праці на 8 тижнів до родів і увесь той час їй видається поміч рівна її денному зарібку. Крім того виданий цілий ряд наказів охоронючих працю вагітних жінок і взагалі жіночу працю.

Нагадуємо: зараз-же, не уважаючи на нечувані труднощі, можна з певністю сказати, що в советській Росії охорона материн і дитий устроєна найкраще за всі інші краї. А прецінь се тільки перші кроки.

Разом з тим завдяки утворенню громадських харчових і кухонь, поступено зникає домашнє господарство — кухонний горщик, який завжди всіляко розхвалюється буржуазі, але який з господарської точки погляду зовсім не відповідний, а для селянок, особливо для робітниць, являється як жерелом додаткової надлишкової праці, забиралою в них останній час відпочинку і відбираючою в них час піти на збори, прочитати книжку, взяти участь в класній боротьбі. Куховарський домашній горщик помагає при буржуазній устрою темноті і відсталості робітниць і вважається як таким родивим одною з найбільшійших підвалин для буржуа в його боротьбі з робітниками.

Советський устрій є устроєм переходовою добу до комунізму, а комунізм неможливо встановити без повного урівняння всіх привілеїв, в тім чиїм і жінки. От чому при советських ладах рухуться і розлітаються всі класиди, які віками скуповували всіх робітниць та селянок. І зараз на другий день після жовтневої революції робітниця дуже добре зрозуміла, що для них отворюється нова доба повного визволення. Зараз на перших своїх конференціях (московська конференція в маю 1918 р., московська губерньська конференція в червні 1918 р., Всеросійська конференція в листопаді 1918 р., на якій було присутних більше тисячі делегатів, заступаючих по верх мільона пролетарок) робітниця підірвала сей факт. В своїй резолюції про сімейні справи московська губерньська конференція покликується на те, що з переходом влади до рук Советів стало можливим не тільки повне політичне і громадянське освободжене робітниць, але також і повне скасування їхнього полового та родинного рабства, та що тепер настає час конкретно зрозуміти в умовах того освободженя.

В резолюції Всеросійського з'їзду в точі про задачі робітниць між иншим говориться: "Советська влада, даюча повне політичне освободжене всім пролетарським класам, зрівнює в правах жінку з мужчиною, вона зробила робітницю рівною з робітниками повними панями життя, дала їм повну можливість устроїти своє жите так, як се потрібно робітничій класі і бідноті міста і села. Наслідками жовтневої революції і в результаті переходу влади до рук Советів — починається повне соціальне урівняння робітниць шляхом скасування старіх форм сім'ї і домашнього господарства робить ся одну з необхідних підвалин для будівництва комунізму. (Дальше буде).

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ ТРАНСКОНИ! В НЕДІЛЮ, 15-го СЕРПНЯ С. Р. "УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИКАЛЬНИЙ КРУЖОК" устроює для українських робітниць Великий Пікнік котрий відбудеть ся на прерах на схід від Транскони ПОЧАТОК О 12-їй ГОДИНИ.

ПРОГРАМА ПІКНІКУ ДУЖЕ БОГАТА, ЗАЩО РУЧИТЬ КОМІТЕТ. — ПО БЛИЗШІ ІНФОРМАЦІЇ ЗГОЛОШУЙТЕСЬ ДО ЧИТАЛЬНИ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА. ІДЬТЕ ВСІ! КЛИЧТЕ СВОІХ ТОВАРИШІВ! ПІКНІКОВИЙ КОМІТЕТ.

Позір! Подаеть ся до загального відома шан. публіці, що Драм. Тов. ім. Ів. Котляревського справляє дня 14. серпня в Укр. Нар. Домі на розі улиць Витрові і Мегрегор ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ Хто бажає погуляти і забавитись нехай прибуде на забаву, а буде мати спромому перевести весело час. Вступ від мужик: 50 ц. а жінци 25 ц. Буфет від власним зарядом. ЗАРЯД.

Польські жовніри планують міста перед евакуацією. ІОГАНСБЕРГ, Східна Прусія, 6. серпня. — У звідомленнях німецьких агентів Польщі сказано, що польські жовніри планували міста, які евакуували, але Росіяни карають смертю за грабж. Сказано, що порушене якогонебудь большевицького розпорядку карається смертю. Німецькі кореспонденти, які були в Ломжі з Росіянами, доносять, що большевики заборонили уживане алькоголю. Вони кажуть також, що большевики не беруть плинників, але розбуржують і пускають на волю Поляків, які попадають в їх руки. Та між тутешніми збїгцями ще не

РИЖНІ ВІСТІ Польські жовніри планують міста перед евакуацією. ІОГАНСБЕРГ, Східна Прусія, 6. серпня. — У звідомленнях німецьких агентів Польщі сказано, що польські жовніри планували міста, які евакуували, але Росіяни карають смертю за грабж. Сказано, що порушене якогонебудь большевицького розпорядку карається смертю. Німецькі кореспонденти, які були в Ломжі з Росіянами, доносять, що большевики заборонили уживане алькоголю. Вони кажуть також, що большевики не беруть плинників, але розбуржують і пускають на волю Поляків, які попадають в їх руки. Та між тутешніми збїгцями ще не

Польські жовніри планують міста перед евакуацією. ІОГАНСБЕРГ, Східна Прусія, 6. серпня. — У звідомленнях німецьких агентів Польщі сказано, що польські жовніри планували міста, які евакуували, але Росіяни карають смертю за грабж. Сказано, що порушене якогонебудь большевицького розпорядку карається смертю. Німецькі кореспонденти, які були в Ломжі з Росіянами, доносять, що большевики заборонили уживане алькоголю. Вони кажуть також, що большевики не беруть плинників, але розбуржують і пускають на волю Поляків, які попадають в їх руки. Та між тутешніми збїгцями ще не

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями" книжки Ото Бауера "Шлях до Соціалізму", сим заявляємо, що такої книжки не видаємо, не думаємо і не думаємо видавати. Редакція.

Види сего, що у віденській "Нові Добі" ч. 17, видала ся оповістка про видаєне "Українськими Робітничими Вістями